

Miesięcznik TNOiK
Założył Karol Adamiecki w 1926 r.

SPRAWOZDANIE FINANSOWE A RAPORT BIZNESOWY - GŁOS W DYSKUSJI

Ewa Walińska

<https://doi.org/10.33141/po.2013.10.07>

Przeгляд Organizacji, Nr 10 (885), 2013, ss. 40-45
www.przeглядorganizacji.pl
©Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierownictwa (TNOiK)

Wprowadzenie

Sprawozdanie finansowe stanowi jedyny w swoim rodzaju „łącznik” pomiędzy przedsiębiorstwem a jego otoczeniem. Rozwój treści i formy sprawozdania determinowany jest potrzebami informacyjnymi inwestorów i innych interesariuszy przedsiębiorstwa. Różnorodność użytkowników informacji generowanej

przez rachunkowość i komunikowanych w formie sprawozdania finansowego spowodowała, iż obok danych finansowych przedsiębiorstwa zaczęły prezentować informacje niefinansowe, ujmowane pod postacią innych niż sprawozdanie finansowe raportów. W ten sposób użytkownik informacji o działalności przedsiębiorstwa

uzyskuje określony pakiet informacyjny, obejmujący zarówno tradycyjne sprawozdanie finansowe, jak i dodatkowe raporty, często nieuporządkowane, wybiórcze i niekompletne. Oznacza to, iż forma i treść sprawozdań finansowych i innych raportów o działalności jednostki musi ulec zmianom. Propozycje zmian są opracowywane dwutorowo – organy odpowiedzialne za sprawozdania finansowe pracują nad ich udoskonaleniem, a dodatkowo wspierają proces porządkowania przez inne instytucje kwestii raportowania danych niefinansowych.

W niniejszym artykule przedstawiono sprawozdanie finansowe w kontekście koncepcji zintegrowanego raportowania. Omówiono istotę ekonomiczną sprawozdania finansowego, etapy jego ewolucji oraz aktualne prace nad przebudową jego formatu. Zaprezentowano także kluczowe kwestie dotyczące zintegrowanego raportowania. Celem niniejszego opracowania jest wskazanie możliwych rozwiązań dotyczących relacji między sprawozdaniem finansowym a raportem biznesowym. Wykorzystano w nim metodę studiów literaturowych – literatury zagranicznej i polskiej oraz doświadczenie praktyczne autorki – zarówno jako osoby sporządzającej sprawozdania finansowe, jak i jako użytkownika informacji w nich zawartych.

Sprawozdanie finansowe - istota ekonomiczna i etapy ewolucji

Sprawozdania finansowe są kluczowymi środkami komunikacji, za pomocą których kierownictwo przedsiębiorstwa przekazuje informacje różnym grupom zewnętrznych użytkowników. Sprawozdania te wynikają z ewidencji księgowej i muszą być zgodne z wymaganiami określonymi zarówno w przepisach prawnych, jak i quasi-prawnych (wymaganiami organizacji, takich jak np. giełda papierów wartościowych). Dotyczą one trzech zasadniczych aspektów działalności przedsiębiorstwa [Glynn i in., 2003, s. 67-68]:

- zasobów i źródeł ich finansowania – na tych kwestiach koncentruje się bilans;
- wyników działalności, w kategoriach wzrostów (przychodów) lub spadków (kosztów) udziałów właścicielskich w danym okresie – co jest przedmiotem zainteresowania rachunku zysków i strat;
- źródeł wpływów środków pieniężnych do przedsiębiorstwa i sposobów ich wykorzystania – tym zajmuje się sprawozdanie z przepływów pieniężnych.

W rachunkowości wyróżnia się dwa podstawowe sprawozdania finansowe: bilans oraz rachunek zysków i strat. Odzwierciedlają one podwójne spojrzenie systemu rachunkowości na działalność gospodarczą, ale przede wszystkim podwójny wymiar zarządzania, a mianowicie zarządzania rentownością i zarządzania płynnością. Fundamentalne znaczenie ma niewątpliwie bilans, który wyraża równowagę i świadczy o doskonałości rachunkowości. Bilans to jednocześnie historycznie pierwsze – i przez długie lata jedyne – sprawozdanie finansowe. Kolejnym sprawozdaniem finansowym, które

pojawiło się w praktyce rachunkowości, był rachunek zysków i strat. Jego celem stało się objaśnienie specjalnej pozycji bilansu – wyniku finansowego, czyli dostarczenie informacji dotyczących przychodów i kosztów. Po kilkudziesięciu latach funkcjonowania w praktyce i teorii rachunkowości tylko tych dwóch sprawozdań finansowych odbiorcy informacji coraz bardziej domagali się sporządzania i publikacji sprawozdania z przepływów pieniężnych, będącego swojego rodzaju przeciwwagą dla rachunku zysków i strat.

Wiek XXI przyniósł kolejne istotne zmiany w modelu prezentacji sprawozdań finansowych. Po pierwsze, okazało się, że rachunek zysków i strat nie może już być jedynym objaśnieniem kapitału własnego, ponieważ niektóre przychody i koszty nie są w nim ujmowane (są odnoszone bezpośrednio na kapitał własny). Po drugie, wskutek zmian życia gospodarczego wzrosło zapotrzebowanie na szczegółowe i rozległe informacje dodatkowe. Ostatnie prace nad modelem sprawozdawczości finansowej, prowadzone między innymi przez IASB, dotyczyły zbiorczego ujęcia przychodów i kosztów, a zatem połączenia rachunku zysków i strat oraz części zestawienia zmian w kapitale własnym. Wiek XXI przyniósł zatem nowe sprawozdania finansowe:

- zestawienie ze zmian w kapitale własnym;
- rozbudowaną informację dodatkową;
- sprawozdanie z całkowitych zysków i strat (*comprehensive income*).

Od sprawozdania finansowego do raportu biznesowego

Przez długie lata sprawozdanie finansowe było jedynym źródłem informacji o działalności podmiotu, z biegiem czasu ewoluowało w kierunku raportu finansowego.

„Raport finansowy spółki” (lub „Roczny raport spółki”) to określenie sensu largo dla sprawozdań finansowych. Oznacza ono „pakiet informacji różnego rodzaju, który opisuje działalność ekonomiczną spółki w sposób najbardziej kompletny. (...) Roczny raport zawiera podstawowe sprawozdania finansowe, wymagane przez prawo i inne regulacje: (...) bilans, rachunek zysków i strat, czy sprawozdanie z przepływów finansowych, które są przedmiotem badania przez biegłych rewidentów, oraz dodatkowo opisowe raporty i inne materiały ilustrujące, na przykład sprawozdanie zarządu, sprawozdanie o pracownikach czy skrócone wyniki finansowe spółki za kilka ubiegłych lat”¹ [*The Corporate Report*, s. 9].

Na przestrzeni ostatnich kilkudziesięciu lat raport finansowy stopniowo zmieniał się, zawierając coraz więcej informacji niefinansowych i zmiernych w kierunku sprawozdania z tworzenia wartości, a także przyjmując często nazwę raportu biznesowego.

Wiek XX przyniósł propozycje istotnej przebudowy sprawozdania finansowego, które stały się przedmiotem prac dwóch Rad Standardów Rachunkowości – IASB (*International Accounting Standards Board*) i FASB (*Financial*

Accounting Standards Board). Podjęły one problem formy i treści podstawowych składników sprawozdania finansowego, czyli bilansu, rachunku wyników (całkowitych) oraz rachunku przepływów pieniężnych [por. *Staff Draft of Exposure Draft, IFRS X*, 2010].

Odrębnym przedmiotem w pracach nad modelem sprawozdawczym stały się ujawnienia, czyli noty objaśniające podstawowe składniki sprawozdania finansowego [por. np. *Improving Business Reporting: A Customer Focus*, 1994]. Do najważniejszych rekomendacji w tym obszarze należy zaliczyć udoskonalenia w zakresie ujawniania informacji dotyczące:

- segmentów działalności;
- instrumentów finansowych;
- identyfikacji korzyści i ryzyk wynikających z pozycji pozabilansowych (długoterminowy leasing, transakcje sekuratywne, jednostki wyłączone z konsolidacji itp.);
- skutków transakcji nietypowych (*non-core events*) oraz pomiaru takich aktywów i zobowiązań w wartości godziwej;
- niepewności pomiaru aktywów i zobowiązań.

Problem ujawniania informacji jest także obiektem badań prowadzonych obecnie przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości, która zapoczątkowała publiczną dyskusję na ten temat [Mackintosh, 2013]. Jak powszechnie wiadomo, użytkownicy i przygotowujący sprawozdanie finansowe widzą problem ujawnień odmiennie – przygotowujący uznają ilość ujawnień za bardzo dużą i jednocześnie wskazują na ujawnianie informacji nieistotnych. W tym ostatnim punkcie są zgodni z użytkownikami sprawozdań, którzy też twierdzą, że należy ograniczyć informacje nieistotne i podkreślić informacje istotne. Badania prowadzone przez IASB potwierdziły, iż obydwie grupy respondentów uważają, że wszystkie informacje zawarte w raporcie rocznym powinny zostać ulepszone, nie tylko te prezentowane we właściwym (podstawowym) sprawozdaniu finansowym. Dlatego w pracach nad zmianami przyjęto koncepcją całościowego podejścia do raportowania finansowego i wprowadzono pojęcie „raportu finansowego o ogólnym przeznaczeniu”, który obejmuje sprawozdanie finansowe (składające się ze sprawozdania z sytuacji finansowej, sprawozdania z całkowitych wyników, sprawozdania ze zmian w kapitale, sprawozdania z przepływów pieniężnych) oraz inne raporty finansowe. Inne raporty finansowe powinny generować informacje, które pomagają interpretować lub uzupełniają sprawozdanie finansowe i pozwalają użytkownikom podejmować bardziej efektywne decyzje.²

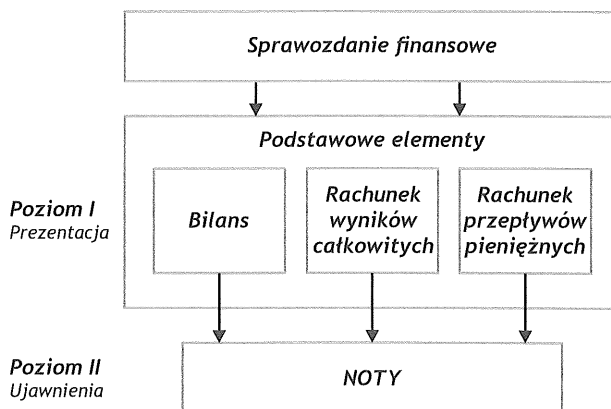
W chwili obecnej IASB pracuje nad rozszerzeniem Założeń (Ram) Koncepcyjnych o prezentację i ujawnienia [*Project Conceptual Framework, Draft discussion paper Presentation and disclosure*, 2013]. Stwierdzono, że wymagania dotyczące ujawnień zawarte w poszczególnych standardach nie zawsze skupiają się na właściwych ujawnieniach i są zbyt obszerne. Celem zmiany Założeń

Koncepcyjnych ma być wprowadzenie wytycznych dotyczących prezentacji i ujawnień informacji w sprawozdaniu finansowym, co gwarantowałoby ujęcie w nim informacji bardziej istotnych dla inwestorów, a jednocześnie zmniejszyłoby obciążenie przygotowujących sprawozdanie finansowe.

W zakresie ujawnień informacji istotnych Rada zaproponowała ich kwalifikację do czterech grup dotyczących:

- jednostki jako całości,
- zasobów jednostki, zobowiązań i roszczeń,
- transakcji i innych zmian związanych z zasobami i roszczeniami oraz ryzyka związanego z zasobami i roszczeniami,
- metod i zasad przyjętych do wyceny.

Reasumując, obecnie modyfikowane Ramy Koncepcyjne IASB dotyczą sposobu komunikowania informacji w postaci sprawozdania finansowego, obejmującego dwa poziomy informacji: poziom I, czyli dane prezentowane w podstawowych elementach sprawozdania finansowego, oraz poziom II, czyli dane ujawniane w notach, pełniące rolę objaśnienia pozycji prezentowanych na poziomie I (rys. 1).

Rys. 1. Prezentacja i ujawnianie informacji w sprawozdaniu finansowym

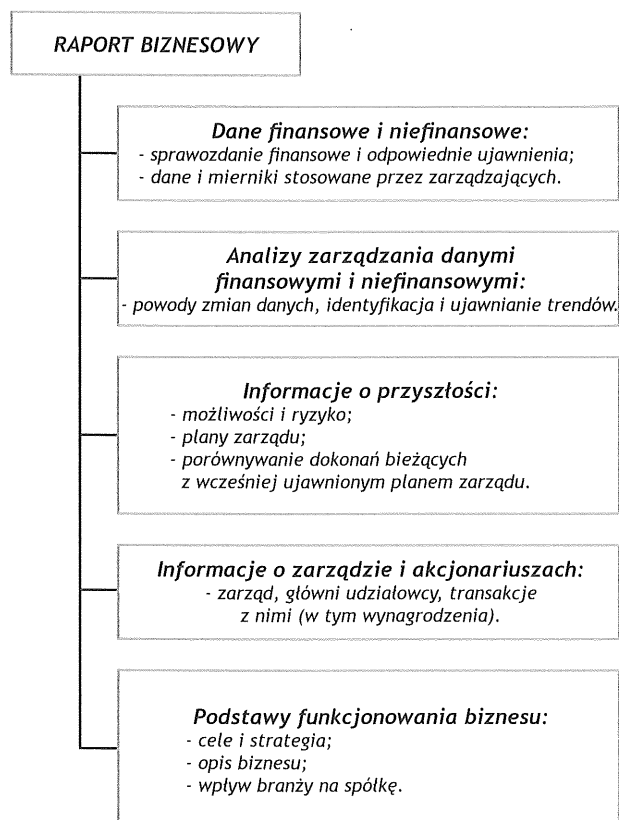
Źródło: opracowanie własne

Obok prac nad zmianami sprawozdania finansowego od kilkudziesięciu lat trwają także prace nad raportowaniem biznesowym. Raporty finansowe od dawna funkcjonowały w praktyce takich krajów, jak Wielka Brytania czy Stany Zjednoczone. Dziś są jedynie uzupełniane o informacje niefinansowe, które pomagają zidentyfikować i ocenić wartość przedsiębiorstwa.

W 1994 roku Amerykański Instytut Biegłych Rewidentów (*American Institute of Certified Public Accountants – AICPA*) zaproponował nową strukturę raportu, w którym sprawozdanie finansowe stanowiło tylko niewielką jego część (rys. 2).

Odrębnym obszarem prac nad raportowaniem biznesowym są informacje niefinansowe. Powszechnie uważa się, że wprowadzenie globalnych standardów dotyczących obowiązkowego raportowania tych informacji jest tylko kwestią czasu [Hansen, 2001]. Amerykańska Rada Standardów Rachunkowości Finansowej

i amerykańska Komisja Papierów Wartościowych (*Securities and Exchange Commission* – SEC) od dawna dążą do opisania standardów dotyczących niefinansowych informacji, które powinny być ujawniane w raportach rocznych spółek.

Rys. 2. Struktura raportu biznesowego według AICPA
Źródło: [Improving Business Reporting: A Customer Focus, 1994; Beattie, 2000]

Obecnie badania w zakresie raportowania biznesowego koncentrują się na integracji danych finansowych oraz niefinansowych w jednym dokumencie. Ten nurt badań określanymi jest jako zintegrowana sprawozdawczość (raportowanie zintegrowane). Najważniejszą instytucją zajmującą się obecnie zintegrowanym raportowaniem jest IIRC (*International Integrated Reporting Council*) [Krasodomska, 2012, s. 101-110], która to instytucja w 2012 r. opublikowała Ramy Konceptyjne Raportowania Zintegrowanego [http://www.theiirc.org/resources-2/framework-development/discussion-paper/, 2013].³

Wprowadzenie sprawozdawczości zintegrowanej zaleca także *Global Reporting Initiative* (GRI). GRI zachęca wszystkie organizacje do raportowania informacji na temat zrównoważonego rozwoju, które pokazywałyby odpowiedzialność za ekonomiczne, środowiskowe i społeczne skutki działań przedsiębiorstwa.

Zintegrowana sprawozdawczość ujmuje wszystkie istotne informacje – te, które obecnie prezentowane są w odrębnych dokumentach (takich jak sprawozdanie zarządu, informacja o stosowaniu ładu korporacyjnego,

raport zrównoważonego rozwoju itp.) – w jedną spójną całość. Wpisuje się ona w koncepcję społecznej odpowiedzialności biznesu oraz w koncepcję raportowania zrównoważonego rozwoju [Michalak, 2010, s. 26-38].

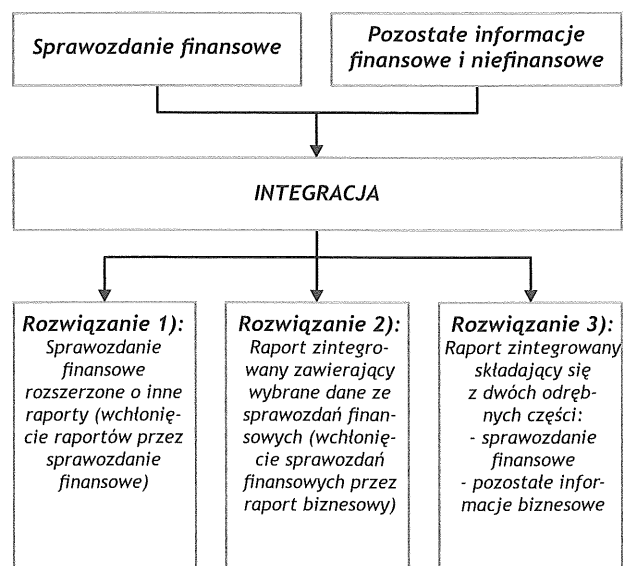
Reasumując, zintegrowana sprawozdawczość jest przykładem ewolucji raportu finansowego w kierunku raportu biznesowego, od której nie ma odwrotu. Jak powszechnie wiadomo, obecne sprawozdania finansowe nie zaspokajają potrzeb informacyjnych interesariuszy i dlatego konieczny staje się raport biznesowy, który zawierałby w szczególności „opis otoczenia, (...) wykaz kluczowych czynników sukcesu w kreowaniu wartości, ujawnienia dotyczące planów strategicznych i operacyjnych, analizę konkurencyjności działań jednostki oraz analizę i raport dotyczący ryzyka” [Świdarska, 2007, s. 330]. Należy zauważyć, że raportowanie zintegrowane może pełnić też ważne funkcje w controllingu i rachunkowości zarządczej, a tym samym wspomagać proces zarządzania strategicznego w jednostkach gospodarczych.

Relacje między sprawozdaniem finansowym a raportami biznesowymi

W świetle przedstawionych rozważań powstaje pytanie, w jaki sposób „połączyć” zmodyfikowane sprawozdanie finansowe z innymi raportami finansowymi i niefinansowymi. Dziś problem ten już występuje w praktyce – obok sprawozdania finansowego funkcjonuje sprawozdanie z działalności jako dodatkowy, niewchodzący w skład sprawozdania finansowego raport.

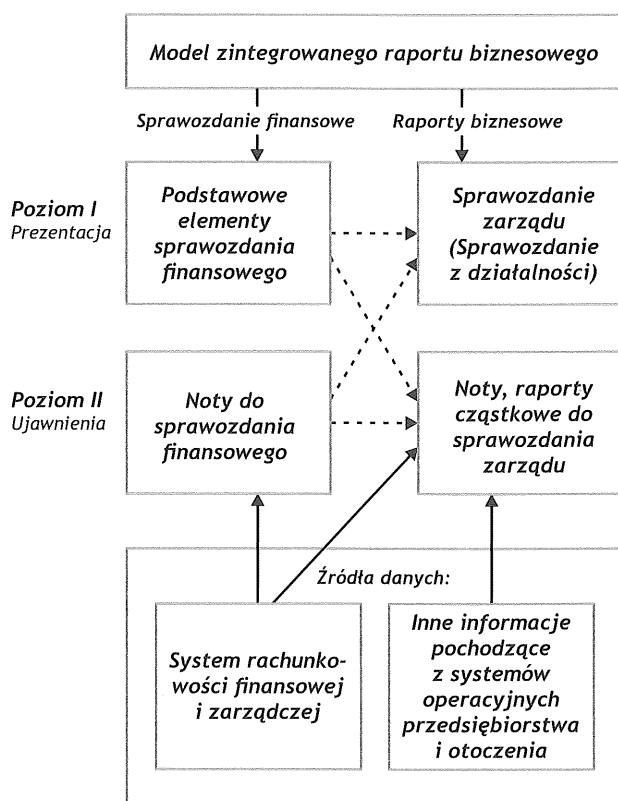
Wydaje się, iż możliwe są trzy rozwiązania dotyczące relacji sprawozdania finansowego i raportu biznesowego. Rozwiązanie pierwsze to rozbudowanie not (ujawnień) do sprawozdania finansowego. Rozwiązanie drugie oznacza, iż raport zintegrowany nie zawierałby klasycznego sprawozdania finansowego, a jedynie wybrane dane z tego sprawozdania. Rozwiązanie trzecie polega na zachowaniu tożsamości rachunkowości i sprawozdania finansowego, czyli na wyraźnym oddzieleniu informacji płynących z systemu rachunkowości (z zachowaniem metody bilansowej) od informacji generowanych przez inne systemy informacyjne funkcjonujące w przedsiębiorstwie (rys. 3).

Wydaje się, że najlepszym rozwiązaniem z punktu widzenia użytkownika informacji o działalności przedsiębiorstwa jest rozwiązanie trzecie, w którym do uporządkowania informacji w raporcie zintegrowanym można wykorzystać sprawozdanie z działalności (zwane także sprawozdaniem lub komentarzem zarządu), uznając go za element nadrzędny w strukturze raportów biznesowych. Takie rozwiązanie byłoby analogiczne do tego, które obowiązuje w obecnie funkcjonującym modelu sprawozdania finansowego, w którym to modelu nadrzędnym elementem są podstawowe składniki sprawozdania finansowego, a ujawnienia (w postaci not) są elementem dodatkowym (rys. 4).

Rys. 3. Propozycje relacji między sprawozdaniem finansowym a raportami biznesowymi

Źródło: opracowanie własne

Rys. 4. Struktura zintegrowanego raportu biznesowego - propozycja modelu

Źródło: opracowanie własne

Zintegrowany raport biznesowy oznacza prezentację informacji – zarówno retrospektywnych, jak i prospektywnych (zbieranych w zintegrowanym systemie rachunkowości, obejmującym dwa podsystemy: rachunkowość finansową i rachunkowość zarządczą) w jednym dokumencie. Obejmowałby on część tradycyjną, tj. sprawozdanie finansowe i część „nowoczesną” – sprawozdanie

zarządu, w którym prezentowane byłyby nie tylko dane historyczne, ale przede wszystkim informacje prospektywne, wynikające z przyjętej strategii przedsiębiorstwa. Dodatkowo raport byłby zasilany informacjami gromadzonymi przez systemy operacyjne przedsiębiorstwa oraz pochodzącymi z otoczenia. W jego strukturze wyróżniono dwa poziomy informacji: pierwszy to poziom prezentacji, drugi – ujawnienia, które dotyczą zarówno sprawozdania finansowego, jak i sprawozdania zarządu. Integracja oznacza, że te dwie części raportu powinny być ze sobą spójne, wzajemnie się uzupełniać w taki sposób, aby dane retrospektywne i prospektywne były powiązane i dawały możliwość oceny realizacji strategii przez zarząd.

Podsumowanie

W niniejszym artykule podjęto problematykę raportowania informacji o działalności podmiotu do otoczenia. Podstawową jego formą jest niewątpliwie sprawozdanie finansowe, ale w ostatnich latach coraz więcej uwagi poświęca się raportowaniu biznesowemu. Obserwując różne propozycje dotyczące raportowania biznesowego, można odnieść wrażenie, iż coraz więcej mówi się o dodatkowych elementach, innych niż podstawowe (tradycyjne) sprawozdanie finansowe. Dlatego też środowisko rachunkowców weryfikuje kierunki rozwoju sprawozdania finansowego – chce pozostawić jego fundamenty i na nich budować kolejne „piętra” informacji [Walińska, 2007, s. 339-342], o czym świadczą prace podejmowane przez organizacje środowiskowe, głównie przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości i Amerykańską Radę Standardów Rachunkowości, które są odpowiedzią na zintegrowane raportowanie biznesowe.

Problem polega na tym, czy i w jaki sposób zintegrować sprawozdanie finansowe z innymi raportami, często nazywanymi raportami biznesowymi. Zdaniem autorki, taka integracja jest konieczna. Pozostaje kwestia uporządkowania nazewnictwa – o ile sprawozdanie finansowe posiada odrębność formalną – zarówno nazwy, formy i treści, o tyle w stosunku do raportów biznesowych wciąż poszukuje się takich rozwiązań.

Model zintegrowanego raportu biznesowego, zdaniem autorki, powinien składać się z dwóch kluczowych równorzędnych raportów – sprawozdania finansowego oraz sprawozdania z działalności (sprawozdania zarządu). Każdy z nich byłby uzupełniony dodatkowymi informacjami. W przypadku sprawozdania finansowego byłyby to noty, obejmujące szczegółowe informacje finansowe i niefinansowe do danych prezentowanych w bilansie, rachunku wyników oraz sprawozdaniu z przepływów pieniężnych. W przypadku sprawozdania z działalności byłyby to dodatkowe noty/raporty obejmujące szczegółowe informacje opisowe (niefinansowe) oraz finansowe. Niewątpliwie w pracach nad strukturą sprawozdania z działalności trzeba wykorzystać już wypracowane rozwiązania, ta-

kie jak komentarz zarządu [*Management Commentary. A framework for presentation*, 2010], sprawozdanie z działalności [Krajowy Standard Rachunkowości nr 8 *Sprawozdanie z działalności*, projekt, 2013] i wytyczne raportowania GRI.

prof. dr hab. Ewa Walińska
Uniwersytet Łódzki
Wydział Zarządzania
e-mail: walinska@uni.lodz.pl

Przypisy

- 1) *The Corporate Report* rekomendował następujące dodatkowe raporty finansowe: sprawozdanie ze źródeł i wykorzystania funduszy; sprawozdanie z wartości dodanej, raport o zatrudnieniu, prezentujący rozmiary i strukturę zatrudnienia oraz pozostałe informacje o pracownikach; sprawozdanie z wymiany pieniędzy z rządem - pokazujące finansowe relacje między podmiotem gospodarczym a państwem; sprawozdanie z transakcji w walucie obcej - pokazujące przepływy walut obcych między podmiotem a zagranicą; sprawozdanie z przyszłych działań - mówiące głównie o przyszłym zysku, zatrudnieniu i poziomie inwestycji; sprawozdanie z celów działalności spółki - prezentujące politykę zarządu i cele strategiczne firmy.
- 2) W swojej propozycji do zmian Ram Konceptyjnych Rada użyła terminu prezentacja w znaczeniu przedstawiania informacji finansowych w podstawowych składnikach sprawozdania finansowego, natomiast ujawnienia określiła jako pojęcie szersze, tj. proces prezentacji dla użytkowników istotnych informacji finansowych o jednostce.
- 3) W Polsce pierwszy raport zintegrowany przygotowała Grupa LOTOS S.A., która jest jednym z liderów w zakresie społecznej odpowiedzialności biznesu. Spółka w dużym zakresie do raportowania wykorzystuje standardy GRI. Jest notowana w ramach Indeksu RESPEKT - spółek społecznie odpowiedzialnych.

Bibliografia

- [1] BEATTIE V., *The Future of Corporate Reporting: A Review Article*, „Irish Accounting Review” 2000, Vol. 7, No. 1.
- [2] GLYNN J. J., PERRIN J., MURPHY M.P., *Rachunkowość dla menedżerów*, Wyd. Nauk. PWN, Warszawa 2003.
- [3] HANSEN F., *Transparent Beauty, Part Two of a Series*, June 2001, [http:// businessfinancemag.com](http://businessfinancemag.com), data dostępu 29.01.2009 r.
- [4] <http://www.theiirc.org/resources-2/framework-development/discussion-paper/>, data dostępu 30.03.2013 r.
- [5] *Improving Business Reporting: A Customer Focus*, AICPA Special Committee on Financial Reporting, New York 1994.
- [6] Krajowy Standard Rachunkowości nr 8, *Sprawozdanie z działalności*, projekt, maj 2013.
- [7] KRASODOMSKA J., *Zintegrowana Sprawozdawczość spółek w 2020 roku*, Zeszyty Teoretyczne Rachunkowości 2012, tom 66 (122).

- [8] LEE T.A., *Company Financial Reporting*, 2nd edition, Chapman and Hall, London 1982.
- [9] MACKINTOSH I., *The Disclosure Problem: Setting the Scene Discussion Forum – Disclosures in Financial Reporting*, IFRS, May 2013, www.ifrs.org, data dostępu 07.03.2013 r.
- [10] *Management Commentary. A Framework for Presentation*, IFRS Foundation, December 2010, www.ifrs.org, data dostępu 07.11.2013 r.
- [11] MICHALAK J., *Standardy sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju. Stopień ich zastosowania na świecie i w Polsce. Perspektywy rozwoju na podstawie wyników badań empirycznych*, [w:] MICHERDA B. (red.), *Perspektywy rozwoju rachunkowości, analizy i rewizji finansowej w teorii i praktyce, Tom 2*, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Kraków 2010.
- [12] *Project Conceptual Framework, Draft Discussion Paper Presentation and Disclosure*, Staff Paper, IASB Meeting, March 2013, www.ifrs.org, data dostępu 07.04.2013 r.
- [13] *Staff Draft of Exposure Draft, IFRS X, Financial Statement Presentation*, IASB, 1 July 2010, www.ifrs.org, data dostępu 07.04.2013 r.
- [14] ŚWIDERSKA G., *Wyzwania dla ekspertów rachunkowości wobec nowych koncepcji raportowania, rachunkowość, wczoraj, dziś i jutro*, SKwP, Warszawa 2007.
- [15] *The Corporate Report*, ASSC, London 1975.
- [16] WALIŃSKA E., *Sprawozdawczość finansowa XXI wieku bez granic?*, [w:] *Rachunkowość wczoraj, dziś, jutro*, SKwP, Warszawa 2007.

The Financial Statements and Business Report - to the Discussion

Summary

The paper presents issues concerning the financial statements and its place in the concept of integrated reporting. The economic substance of the financial statements, the stages of its evolution, as well as current work on the re-development of its format and content are presented. The key concepts for integrated reporting are also indicated. Currently, we can observe intensive work on changes - on one hand - of the financial statements, and on the other - of business reporting. Very desirable by the users information about the company's activities is undoubtedly the integration of all information into a single report, referred to as business report. The article mentioned a proposal of such integration, allowing, however, the behavior of the identity of the financial statements, which provides comprehensive and reliable information about the achievements of the company. A separate part of the integrated report would be a management report providing data in other sections of information and different detail than the financial statements.

Keywords

financial statement, business report, disclosure